Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0467

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. P.J. Neijt, mr. dr. H. Wammes, leden en mr. M.J. Zoetelief-Verbaan, secretaris)

Datum uitspraak	15 mei 2026
Klacht van	De consument
Tegen	ASR Schadeverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de verzekeraar
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument van 31 juli 2025, 16 augustus 2025, 10 oktober 2025 en 4 november 2025, en 3) het verweerschrift van de verzekeraar.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 7 april 2026. Op de hoorzitting was de vertegenwoordiger van de consument aanwezig, mevrouw [naam 1], samen met haar partner de heer [naam 2]. Namens de verzekeraar waren aanwezig mevrouw mr. [naam 3] en de heer mr. [naam 4].

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

De consument heeft in juli 2005 bij de verzekeraar een autoverzekering met All Risk dekking afgesloten. Op 5 september 2005 is de auto van de consument volledig uitgebrand. De consument heeft deze schade op 8 september 2005 bij de verzekeraar gemeld, waarna de verzekering met terugwerkende kracht geroyeerd is. Tijdens de afwikkeling van de schade is er op 20 januari 2006 vanwege een strafrechtelijke procedure tegen de consument conservatoir beslag gelegd onder de verzekeraar. Deze strafrechtelijke procedure is in 2024 tot een einde gekomen, waarna de verzekeraar verklaard heeft dat het gelegde beslag geen doel heeft getroffen. De consument wil op 14 augustus 2024 weten hoe de schade uit 2005 is afgewikkeld en vordert dat de verzekeraar alsnog tot uitkering van de schade aan de auto ter hoogte van € 50.000,- overgaat. Hij vordert ook wettelijke rente over dit bedrag vanaf 1 november 2005. De verzekeraar stelt zich op het standpunt dat de vordering verjaard is omdat er geen stuiting heeft plaatsgevonden. De commissie stelt de verzekeraar in het gelijk en wijst de vorderingen van de consument af.

3. De beoordeling

Wat is het beoordelingskader?

3.1 De verzekeraar stelt zich op het standpunt dat de vordering van de consument tot uitkering van de schade verjaard is.

3.2 Artikel 7:942 lid 1 BW bepaalt dat een rechtsvordering tegen de verzekeraar tot het doen van een uitkering verjaart door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden. Volgens artikel 7:942 lid 2 BW wordt de verjaring gestuit door een schriftelijke mededeling, waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt. Een nieuwe verjaringstermijn begint dan te lopen vanaf de dag, volgende op die waarop de verzekeraar de aanspraak erkent of ondubbelzinnig heeft medegedeeld dat aanspraak af te wijzen.

De vordering van de consument op de verzekeraar is verjaard

3.3 De commissie heeft geconstateerd dat de verzekeraar heeft aangegeven dat hij niet meer over het schadedossier uit 2005 beschikt. Wel heeft de verzekeraar nog enkele dossierstukken kunnen achterhalen, maar de stukken zijn verre van compleet. Hierdoor kan de verzekeraar niet meer reconstrueren wat er twintig jaar geleden precies gebeurd is. Wel is tussen partijen vast komen te staan dat de consument op 16 juni 2005 een verzekering voor zijn Mercedes heeft afgesloten bij de rechtsvoorganger van de verzekeraar. Ook is tussen partijen vast komen te staan dat er op 8 september 2005 een melding door de consument bij de verzekeraar is gedaan van het uitbranden van zijn auto, waarna de door de verzekeraar ingeschakelde expert de schade aan de auto op 15 december 2005 heeft vastgesteld op € 47.000,-. Wel heeft de verzekeraar ter zitting opgemerkt dat niet is komen vast te staan dat deze melding schriftelijk is gedaan. Doordat de auto volledig is uitgebrand is de verzekering op 5 september 2005 geroyeerd. Vervolgens is er op 20 januari 2006 conservatoir derdenbeslag gelegd onder de verzekeraar en heeft de verzekeraar op 14 februari 2006 verklaard dat er een schadeclaim ligt van de consument vanwege het uitbranden van zijn auto. Een uitkering aan de consument is uitgebleven.

3.4 De commissie heeft verder geconstateerd dat de dochter van de consument op 14 augustus 2024 telefonisch contact heeft opgenomen met de verzekeraar om navraag te doen over de afwikkeling van de schade uit 2005. Vervolgens heeft de verzekeraar het OM op 8 november 2024 geïnformeerd over de uitkomst van de schadeafwikkeling. Op 21 januari 2025 laat de verzekeraar het OM weten dat het dossier is afgelegd zonder uitkering te doen.

3.5 De commissie begrijpt de stellingen van de consument zo dat deze zich op het standpunt stelt dat hij met de melding van 8 september 2005 de verjaringstermijn van 3 jaar van artikel 7:942 lid 1 BW heeft gestuit. De verzekeraar heeft deze stelling betwist door er op te wijzen dat niet is komen vast te staan dat er sprake is geweest van een *schriftelijke* mededeling, zoals artikel 7:942 lid 2 eerste zin BW vereist.

Een meer gemotiveerde betwisting kan niet van de verzekeraar worden gevergd in dit geval omdat dit door het ontbreken van informatie in het dossier niet kan worden vastgesteld. Dit is begrijpelijk en kan van de verzekeraar ook niet gevergd worden omdat de stukken uit het schadedossier volgens vaste rechtspraak na verloop van 7 jaar na beëindiging van de verzekeringsovereenkomst verwijderd mogen worden.[1] De verzekering van de consument is op 5 september 2005 geroyeerd zodat de verzekeraar het dossier tot 5 september 2012 had moeten bewaren. De (dochter van de) consument heeft pas op 14 augustus 2024 telefonisch contact met de verzekeraar opgenomen, zodat de vordering op grond van artikel 7:942 lid 1 BW verjaard is omdat niet is komen vast te staan dat de consument de termijn van artikel 7:942 lid 1 tijdig heeft gestuit.

Conclusie

3.6 Het hiervoor overwogene leidt tot de conclusie dat de vordering van de consument tot uitkering van de schade verjaard is. Dit betekent dat de klacht van de consument ongegrond is en dat zijn vorderingen zullen worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ .

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

[1] Zie bijvoorbeeld 3.4 van GC Kifid 2024-1122.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wetgeving

Artikel 7:942 lid 1 en 2 Burgerlijk Wetboek

1. Een rechtsvordering tegen de verzekeraar tot het doen van een uitkering verjaart door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden.

2. De verjaring wordt gestuit door een schriftelijke mededeling, waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt. Een nieuwe verjaringstermijn van drie jaren begint te lopen met de aanvang van de dag, volgende op die waarop de verzekeraar hetzij de aanspraak erkent, hetzij ondubbelzinnig heeft medegedeeld de aanspraak af te wijzen.